

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 36. Saladinus Ægypti Soldanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Nam viri præsentia Petrus delectabatur, quem si jam abiret, nunquam rediturum, sperabat. Ita de Fulcone Petrus Regi Sueciæ & Archiepiscopo scribens loquebatur, cumque eum dimisit, datis literis Esquilio Archiepiscopo Lundensi, qui Fulconem Episcopum ordinaverat, & suis facultatibus maxime iter facientem adjuverat, commendavit.

§. XXXVI.

Saladinus Ægypti Soldanus.

In Oriente Saladinus in Libris Historicorum nostrorum celebratissimus, eodem anno millesimo centesimo septuagesimo primo, in Ægypto rerum potiri cœpit. Is ex Gente *des Courdes*, illos montes tenente, qui Syriam a Persia dividunt, oriundus, & a suis *Salab-Eddin Jousef* dictus, cum patruo suo Siracu venerat stipendia meriturus sub Auspiciis Nuradini, Alepi Soldani, a quo cum *Aded*, Ægypti Califa, contra Francos auxiliares copias petiisset, ille & *Siracu* misit & ejus nepotem. Utriusque vero usque adeo in Ægypto potentia invaluit & auctoritas, ut, *Siracu* fatis functo, Califa Saladinum Vizirium suum, cujus in illa gente post Soldanum præcipuum munus est, creare compulsus fuerit. Tum, *Aded* Califa cum extremo morbo luctante, Saladinus non expectata ejus morte,

Sæcul. XII.

A. C. 1171.

Petr. Coll. 6.

ep. 8. 15.

Hist. Salad.

ms. Bibl.

Orient.

p. 742. 788.

Sæcul. XII.
A. C. 1171.

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

morte, ejusdem nomen in publicis precibus omitti & aliud nempe *Mustadi* Califæ Abbasidiadis, Bagdati imperantis, inferi jussit. Paulopost animam efflavit *Aded*, tantæ vicissitudinis ignarus; atque in eo Genus Califarum *Fatimitarum* in Ægypto, anno Hegiræ quingentesimo sexagesimo quinto, Salutis reparatæ millesimo centesimo septuagesimo primo, extinctum est, postquam a Victoria *Moez* annis ducentis & octo in Solio sedisset. Saladinus, Soldani solum titulo assumpto, investituram a Califa Bagdatensi solemniter accepit.

Is Regnum auspicatus nihil antiquius habuit, quam Christianorum & Judæorum potestatem accidere. Annis abhinc ducentis & hi & illi ad recipienda vectigalia vel ad custodiendos census Reipublicæ adhibebantur, aut etiam Notarii vel Scribæ in supremo Consilio, quod Musulmanni *Divan* vocant, officiis fungi jubebantur, ac posterioris generis munera eo magis Christiani ambiebant, quo majorem ipsis auctoritatem conciliabant. Cum hujusmodi officio præfectis ad Vizirios, quin etiam non nunquam ad Soldanos aditus pateret, Christiani hujusmodi præfectorum opera utebantur, ad obtinendos Episcopatus aliasve Dignitates Ecclesiasticas, invitis Patriarchis, quos sæpe etiam, si modo magnam vim auri

Sup. Lib.
LVIII.
§. 29.

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

1171

auri impenderent, e Sede sua pellebant. Sæcul. XII.
 Pariter etiam Patriarchæ clausam sibi A.C. 1171.
 sciebant ad Justitiam viam, nisi pecunias
 immensas darent, quas Ordinationibus
 Simoniacis aliisque modis, ab Ecclesia
 damnatis, sibi cumulabant. Non nun-
 quam etiam eveniebat, hos præpositos,
 ut criminum admissorum pœnam effuge-
 rent, fidem Christianam negare, & de-
 inde mala ingentia Fidelibus inferre.
 Inde, Judæi muneris sibi commissi com-
 moditate abutentes, flagitia Christianis
 affingebant, ita ut Tribunalia in Ægypto
 semper similibus jurgiis streperent. Ca-
 lifæ vero & Vizirii, ad quos solos in Ju-
 dicio condemnatorum spolia redibant,
 tam enormes abusus omnibus viribus
 foverant, & quia facilius opes Christiano-
 rum aut Judæorum multis annis con-
 gestas in suum ærarium derivabant, iis
 potius ad obeunda hæc munera publica
 utebantur, quam Musilmannis, quos
 tanta vecordia lædere ausi non fuissent.

Saladinus, generoso natus pectore,
 lege lata vetuit, ne deinceps Christiani vel
 Judæi ad hæc munia obeunda idonei habe-
 rentur, & qui hæctenus iis functi fuissent,
 ad illa dimittenda intra præstitutum tem-
 pus cogerentur. Hæc constitutio pleris-
 que durissima persecutio visa est, multi-
 que Christiani maluerunt Religionem
 suam abjicere, quam officium, magni lucri
 fon-

Sæcul. XII. fontem, dimittere. Saladinus præterea
 A. C. 1171. Christianos in vestitu a Musulmannis
 Res Ægypti. discerni, eorum togam breviorē quam
 Musulmannorum esse, cingulo constringi,
 & capiti tegumentum alterius formæ im-
 ponere, jussit. Ceterum Christiani usum
 cinguli vehementer aversantes sæpe non
 exiguam pecuniæ molem, ut ab hoc de-
 decore liberarentur, dederant. Prohibuit
 etiam Saladinus, ne Christiani, per civi-
 tatem commigraturi, equos vel mulas
 conscenderent, ne vinum publice bibe-
 rent, ne in Dominica Palmarum extra
 Ecclesiam procederent, ne voce valde
 elata Officium Divinum canerent, ne
 campanas pulsarent. Cruces de fastigiis
 omnium Ecclesiarum abstulit, & Ec-
 clesias colore nigro imbui jussit, addito
 præcepto, ne quis earum parietes de-
 albare auderet.

Bibl. orient.
 p. 339.

Cingulo, quod Arabes Zonnar vo-
 cant, Christiani Judæique a Musulmannis
 distinguuntur. Primus qui eos ad uten-
 dum cingulo compulit, fuit Califa *Mute-
 vaquel*, ex Abassididarum prosapia deci-
 mus, anno Hegiræ ducentesimo tri-
 gesimo quinto, Salutis nostræ octin-
 gesimo quadragesimo nono; atque
 hæc consuetudo hodieque in Syria &
 Mesopotamia tenet, ubi Nestoriani &
 Jacobitæ cincti incedunt. Quare Chri-
 stiani a cingulo appellantur, idque sibi
 exinde

exinde honori ducere cœperunt, putaruntque se ex Scriptura & Patribus satis demonstrasse, omnem Christianum teneri, cinctum esse, nec ulla preces sine hac Religionis nota peractas Deo placere. Inter ceteros Ritus Excommunicationis olim & ille erat, quod cingulum excommunicando publice dissecaretur.

§. XXXVII.

Rex Angliæ in Hibernia.

Ubi ad Regem Henricum relatum, statuisse Pontificem Legatos ad se mittere, in Angliam celeriter trajecit, iussitque omnes portus tam in Francia, quam in Anglia diligentissime custodiri, si quis literas, quodcunque Interdictum denunciantes afferret, comprehendi & in carcerem duci, omnes prorsus Clericos advenas excludi, nisi jurent, se nihil adversus Regem vel Regnum moliri. Ipse Portum Magnum * invecus, die tertia Augusti validum contraxit exercitum, in Hiberniam navigaturus, quo vocabatur, ut supremus Insulæ Dominator salutaretur. Præterea securiorem se ibi quam in Anglia de Interdicto, quod pertimescebat, futurum sperabat. In itinere ad Henricum Episcopum Wintoniensem supremo morbo laborantem in-
visit, cui venerabilis Præsul necem
S. Archi-

Sæcul. XII.
A C. 1171.Gervas.
p. 1419.* Ports-
mouth.Radulph.
dic. p. 457.